

ELENA SOLÉ

ESCRITPORA DE:

"TOTS SOM EL SECRET D'ALGÚ"

(Ed. Quorum Llibres)

Elena va néixer a Arnes. Va estudiar magisteri però mai ha exercit de mestra. En complir els 50 anys, aquesta dona, inquieta, activa i lluitadora, va decidir fer un canvi de vida.

Als cinquanta anys decideixes fer un canvi de vida i muntar el teu propi negoci, per què?

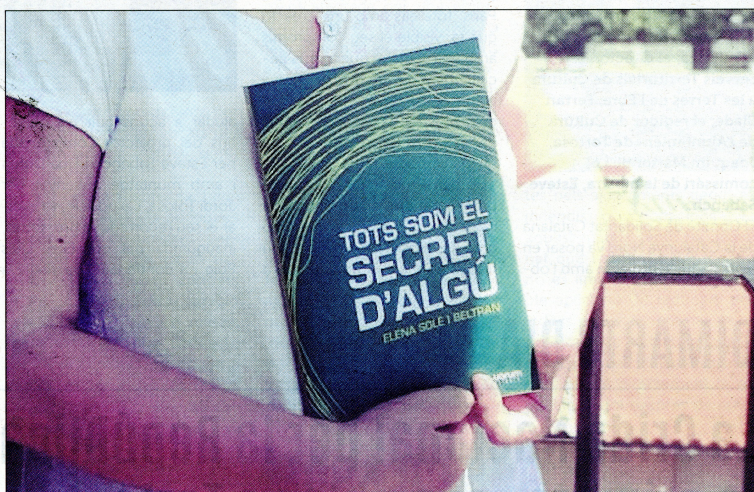
Un dia mires enrere i, tot i que t'agrada el que hi veus, penses que és hora d'un canvi que et tregui de la zona de confort. En cada dècada de la meua vida hi ha hagut una sotragada important, a vegades no buscada per mi, però la vida et posa davant els reptes necessaris per créixer. I als cinquanta tocava això: canvi de feina, i alhora canvi d'entendre la meua existència.

Es tracta d'una agrobotiga "especial", no?

Sí, és un lloc especial, on l'agrobotiga es combina amb l'art: Art-grobotiga. Vaig posar-li el nom amb aquest joc de paraules. A banda de vendre productes de la terra (mel, oli, vi, fruits secs, olives...), records del poble, i productes dels artesans de la zona, fem presentacions de llibres, exposicions de pintura i fotografia, i l'activitat que té més seguidors: els tasts de vins i gastronomia local.

Com arribes al món de la literatura?

Des de petita sempre m'ha agradat escriure, tinc llibretes plenes de poesies, i petits relats. Als trenta anys vaig escriure la meua primera novel·la "Elisa Voltes", i va estar amagada en un calaix més de quinze anys, la vaig publicar primer per als amics i família, i veient que la cosa anava bé em vaig decidir a fer una tirada més gran, actualment anem per la sisena edició. L'any 2016 vaig publicar la segona i fins ara la meua preferida "Ànimes de vidre", i des-

prés han vingut les altres dues. Escriure, com tot en la vida, per mi significa perdre la por a mostrar-te tal com ets. Tots els personatges tenen alguna cosa teua, i en boca d'ells pots expressar els teus sentiments més profunds. Escriure, pintar, crear en general és una teràpia excepcional que aconsello a tothom.

Fins ara tens quatre novel·les publicades: «Elisa Voltes», «Ànimes de vidre», «Camins d'aigua i foc» i «Tots som el secret d'algú». Quina, de totes, tindrà una segona part?

Suposo que totes podrien continuar, tot i que les històries queden lligades i tancaes, però tot és proposar-s'ho. Potser de la que més he tingut demanda d'una segona part és precisament de la primera que vaig escriure.

Que tenen en comú?

Els sentiments, jo diria que sobretot l'esperança. I la lluita per un món millor, a través de les relacions amb els altres.

Quina t'ha costat més escriure i per què?

"Ànimes de vidre" perquè va ser la primera d'aquesta nova etapa de la meua vida, i perquè és en la que vaig despullar la meua ànima.

Parlem de "Tots som el secret d'algú", el teu darrer llibre. Parla de la Bea que va néixer al Delta i, un cop jubilada, decideix tornar-hi. Allí es retroba amb el seu passat i s'adona també de la buidor de la seva existència. Per omplir els dies, engega un projecte per a la comunitat... Té alguna cosa a veure amb la teua vida?

No m'ho havia plantejat mai, bona pregunta. Potser sí, la decisió de fer un canvi en les nostres vides, per cercar alguna cosa millor. Per voler créixer interiorment, i l'interès d'ajudar a l'altra gent. Segurament sí que tenim moltes coses en comú, però com en qualsevol dels altres personatges. En les presentacions que he fet del llibre a Arnes, Gandesa o Barcelona, Bot... Sempre surten preguntes interessants com aquesta, que em fan adonar que a vegades escrius o penses coses, sense

ser-ne del tot conscient, i són els lectors qui et fan adonar de petits detalls, que ni tu mateixa havies tingut presents.

Quin valor tenen els secrets sense l'existència d'un xafarder/a?

Un secret ho és fins que se sap. La paraula secret es converteix en el seu antònim quan hi ha algú pel mig que el revela.

Al teu llibre es parla d'immigració, de violència de gènere...

Els problemes socials són presents en totes les meves novel·les. Per mi és crucial donar veu als col·lectius més desfavorits, i comprendre que alguna cosa cal canviar en aquest món, cada cop més deshumanitzat i individualista. I no m'agradaria que sonés a tòpic, és que realment els humans no som conscients del que li estem fent al planeta, a les altres persones (invisibles) que també hi viuen, o millor dit, hi sobreviuen. Alguna cosa ha de canviar, i cadascú en el seu petit àmbit, cal que faci els possibles perquè així sigui.

A la novel·la, el Gira-sol, és un hostal reconvertit en apartaments, però és un nom que té molta simbologia, com per exemple, en la cultura xinesa simbolitza una llarga vida i bona sort i també té un simbolisme espiritual, ja que el seu moviment seguint la posició del sol representa una manera de vida feliç i una recerca constant de llum, d'il·luminació...

Els gira-sols em fascinen des de sempre. La seva vitalitat, el seu color, i sobretot per aquesta simbologia que tan bé has descrit. El nom, com bé dius, va ser escollit minuciosament. Moltes gràcies per adonar-te'n!

Tens pensada una altra novel·la?

Sí, de fet ja fa temps que l'estic escrivint, és un argument complicat sobre la recerca de les cartes deixades per una dona, que ja no està en aquesta dimensió, al seu marit. A poc a poc, i ajudat per una noia molt especial, el doctor Ferran anirà descobrint la vida secreta de la seva difunta esposa, una dona sorprenent, brillant, i en ocasions, cruel. Estic gaudint molt escrivint-lo, espero que vatos xaleu llegint-lo.

"UN DIA MIRES ENRERE I, TOT I QUE T'AGRADA EL QUE HI VEUS, PENSES QUE ÉS HORA D'UN CANVI QUE ET TREGUI DE LA ZONA DE CONFORT."